

Abstrakt

Předmětem diplomové práce je výzkum utváření teorie české hudební deklamace v druhé polovině 19. století. Cílem je prezentovat tuto teorii jako součást dobového sporu ke koncepci české národní hudby. Práce se opírá o metodologii výzkumu dějin idejí, kterou kombinuje s metodologií výzkumu dějin institucí, protože teorie české hudební deklamace se vyvíjela na pozadí rozvoje českého operního divadla, české hudební kritiky a hudebních časopisů. Hlavními prameny pro výzkum předmětu práce jsou zejména příspěvky Hostinského a Krásnohorské, kteří se jako jediní formulováním zásad správné české hudební deklamace zabývali. Dalšími prameny jsou dobové texty, které souvisejí s kontextem dobových sporů, na jejichž pozadí se teorie české hudební deklamace utvářela. Úvodní kapitola charakterizuje vliv změny politické situace od počátku 60. let 19. století a s tím související proměnou českého kulturního života, ve kterém se dostala do popředí idea vytvoření české národní hudby zejména prostřednictvím českých operních děl. V druhé kapitole prezentuje spor o Wagnera jako základní podnět k vytvoření zájmu o problematiku české hudební deklamace a představuje Otakara Hostinského jako základního iniciátora této aktivity. Po analýze úvodních dvou Hostinského příspěvků k tomuto tématu se následující třetí kapitola již zaměřuje na analýzu textů Krásnohorské a Hostinského, v nichž dochází k postupnému formulování pravidel správné české hudební deklamace. Čtvrtá kapitola shrnuje výzkum hlavního předmětu práce a interpretuje genezi české hudební deklamace v rozmezí let 1869 až 1882.